

PARAULES DE VIDA

Créixer en la comunió (III)

Un dels reptes més importants que tenim en el moment actual és trobar camins per enfortir els processos de transmissió de la fe a les generacions futures. És cert que encara avui molts pares demanen els sagraments d'iniciació cristiana per als seus fills, i que un nombre considerable d'adolescents i joves reben el sagrament de la confirmació. Però no podem tancar els ulls davant d'una realitat que és preocupant: l'interès a rebre els sagraments moltes vegades no va acompanyat per un interès en què s'iniciïn en la vivència de la fe, amb la qual cosa la continuïtat en els processos catequètics, una vegada s'han rebut els sagraments, és molt dèbil. Això afecta també la pastoral juvenil: hi ha realitats en la nostra diòcesi i grups de joves que participen regularment en distintes accions eclesials, però seria convenient un major coneixement mutu.

Davant d'aquesta situació, en les orientacions pastorals per als pròxims tres anys se'ns invita a revisar tres àmbits de la vida eclesial: en primer lloc la pastoral familiar. Els primers que tenen la missió de transmetre la fe als fills, com a conseqüència del

compromís que van adquirir quan els van presentar a l'Església perquè reberen el baptisme, són els pares. És urgent que en els processos de preparació al matrimoni i en els moviments de pastoral familiar es reflexione i s'acompanye a les famílies perquè puguin realitzar millor aquesta missió. Avui la família cristiana s'està convertint en una realitat minoritària. És necessari reforçar la seua identitat perquè visquen la fe

amb alegria i sense cap tipus de complexos.

Els catequistes són fonamentals en la transmissió de la fe. Per a molts cristians han sigut els qui de fet els han introduït en el coneixement de Crist i en la vida de l'Església. Perquè puguin complir bé la seua missió han de comprendre la fe que transmeten i han de ser un referent per als xiquets i joves, per la seua vinculació a la parròquia i per la seua vida espi-

ritual. La necessitat de catequistes no ha de portar-nos a descuidar la seua formació. La fe comuna s'expressa en un llenguatge comú que es troba en els nostres catecismes. Animar als catequistes a què cuiden la seua formació i acompanyar-los en la vivència de la fe ha de ser una prioritat fonamental en les nostres parròquies i comunitats cristianes. Alhora que els agraeixo el servei a l'Església que estan fent, els vull animar que no deixen de preparar-se per a transmetre millor la fe.

Al llarg de l'any tenim en la nostra diòcesi moments de trobada de les distintes realitats de pastoral d'infància i joventut. A més, en la Pentecosta de l'any 2018 acollirem la celebració de l'*Aplec de l'Esperit*. Són moments de comunió que fan un gran bé als joves que participen en ells, perquè experimenten que no estan sols en el seu desig de seguir Jesús. És important que durant aquest curs animem a tots a participar en aquestes trobades i que les preparem bé. Poden ser una oportunitat per ajudar a tants joves a avançar en el seguiment de Crist.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Quan la vida esdevé testimoni

Aquests darrers mesos han mort persones properes i amigues que havien treballat molt per l'escoltisme catòlic. Havien esdevingut referents per al moviment i per a tots els seus membres, especialment els caps. Sabien que educar, també en el lleure, és un compromís que demana als educadors rigor, exigència i projectes globals clars i definits. No pas per sotmetre els nois i les noies a l'esclavatge d'una norma, sinó per tal que el seu creixement avanci per un camí que mena a algun lloc i no els deixi perduts en un bosc sense orientació ni capacitat d'orientar-se. Eren persones que s'esforçaven en el coneixement de la realitat i de les seves demandes, en la classificació dels objectius, en la programació acurada de camins de resposta. Tasca sovint desagraïda i no

sempre prou valorada... però com ens lamentem tots, a la llarga, quan no hi és! Perquè és un esforç que té sentit, una condició absolutament necessària —per bé que no suficient— en qualsevol acció educativa.

És, alhora, una veritat confirmada a bastament per la història que la clau de l'èxit d'un moviment educatiu en el lleure reposa sobre la qualitat humana i la capacitat tècnica dels seus caps, monitors i responsables. Cada vegada hem d'exigir-nos més en aquest punt. Fer-ho és un servei que es fa als caps i monitors i, especialment, als nois i les noies. Es tracta d'articular els coneixements amb el testimoni personal de qui vol fer present uns valors que donen sentit a la seva vida i pels quals ha optat lliurement.

Natura, país, Déu... eren idees força per a aquests educadors traspassats. Atents sempre a les persones i als moments històrics. Avui segueixen sent necessaris els mestratges d'aquests homes i dones, els nostres caps i monitors que, amb la seva manera de fer i actuar, ens van ensenyant que és possible viure més humanament, també més evangèlicament. Aquests homes i dones ens han estat decisius, no tant per les coses que n'hem après —que també, sens dubte— ni pels discursos que ens han adreçat, sinó perquè la seva vida ens ha estat un testimoni de coherència i compromís. Ens han marcat, en definitiva, per la seva honestat, amb el seu testimoni vital i, sovint, sense que ells mateixos ho sabessin.

Enric Puig i Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Crecer en la comuni3n (III)

Uno de los retos m3s importantes que tenemos en el momento actual es encontrar caminos para fortalecer los procesos de transmisi3n de la fe a las generaciones futuras. Es cierto que todav3a hoy muchos padres piden los sacramentos de iniciaci3n cristiana para sus hijos, y que un n3mero considerable de adolescentes y j3venes reciben el sacramento de la confirmaci3n. Pero no podemos cerrar los ojos ante una realidad que es preocupante: el inter3s en recibir los sacramentos muchas veces no va acompa3ado por un inter3s en que se inicien en la vivencia de la fe, con lo que la continuidad en los procesos catequ3ticos, una vez se han recibido los sacramentos, es muy d3bil. Esto afecta tambi3n a la pastoral juvenil: existen realidades en nuestra di3cesis y hay grupos de j3venes que participan regularmente en distintas acciones eclesiales, pero ser3a conveniente un mayor conocimiento mutuo.

Ante esta situaci3n, en las orientaciones pastorales para los pr3ximos tres a3os se nos invita a revisar tres 3mbitos de la vida eclesial: en primer lugar en la pastoral familiar. Los primeros que tienen la misi3n de transmitir la fe a los hijos, como consecuencia del compromiso que adquirieron cuando los presentaron a la Iglesia para que recibieran el bautismo, son los padres. Es urgente que en los procesos de preparaci3n al matrimonio y en los movimientos de pastoral familiar se reflexione y se acompa3e a las familias para que puedan realizar mejor esta misi3n. Hoy la familia cristiana se est3 convirtiendo en una realidad minoritaria. Es necesario reforzar su identidad para que vivan la fe con alegr3a y sin ning3n tipo de complejos.

Los catequistas son fundamentales en la transmisi3n de la fe. Para muchos cristianos han sido quienes de hecho les han introducido en el conocimiento de Cristo y en la vida de la Iglesia. Para que puedan cumplir bien su misi3n han de comprender la fe que transmiten y deben ser un referente para los ni3os y j3venes, por su vinculaci3n a la parroquia y por su vida espiritual. La necesidad de catequistas no debe llevarnos a descuidar su formaci3n. La fe com3n se expresa en un lenguaje com3n que se encuentra en nuestros catecismos. Animar a los catequistas a que cuiden su formaci3n y acompa3arles en la vivencia de la fe ha de ser una prioridad fundamental en nuestras parroquias y comunidades cristianas. Al mismo tiempo que les agradezco el servicio a la Iglesia que est3n haciendo, les quiero animar a que no dejen de prepararse para transmitir mejor la fe.

A lo largo del a3o tenemos en nuestra di3cesis momentos de encuentro de las distintas realidades de pastoral de infancia y juventud. Adem3s, en Pentecost3s del a3o 2018 acogeremos la celebraci3n del *Aplec de l'Esperit*. Son momentos de comuni3n que hacen un gran bien a los j3venes que participan en ellos, porque experimentan que no est3n solos en su deseo de seguir a Jes3s. Es importante que durante este curso animemos a todos a participar en estos encuentros y que los preparemos bien. Pueden ser una oportunidad para ayudar a tantos j3venes a avanzar en el seguimiento de Cristo.

Con mi bendici3n y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Els delegats de Missions de Catalunya es troben a la Seu d'Urgell

Els delegats de Missions de les di3cesis catalanes, encapçalats pel bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, i pel delegat dioces3 d'Urgell, Mn. Jaume Soy, van celebrar la seva trobada anual per programar el curs al Seminari de la Seu d'Urgell entre el dilluns 28 i el dimecres 30 d'agost. A la trobada hi va poder assistir D. Anastasio Gil, director nacional de les Obres Missionals Pontificies de la Confer3ncia Episcopal Espanyola.

Dimarts dia 29, els delegats van rebre la visita de l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, qui amb Mons. Benavent, i juntament amb els delegats de Missions de Catalunya, assistiren a la confer3ncia que impart3 el

missioner comboni3 P. Antoni Calvera sobre «L'animaci3 missionera avui».

Els delegats van dur a terme altres reunions de treball i aprofundiment sobre el treball missioner

i tamb3 van poder con3ixer la realitat de la ciutat de la Seu d'Urgell i del Principat d'Andorra, visitant el Santuari de la patrona, la Mare de D3u de Meritxell.

Delegaci3 de Missions

Iniciativa a l'Ampolla

Durant els mesos d'estiu, l'Ampolla s'omple de gent que v3nen a passar les seves vacances entre nosaltres. Enguany, des de la Parr3quia vam prendre la iniciativa d'oferir a tots els qui ens visitaven uns moments de preg3ria comunit3ria. Cada setmana, els dimarts i els dijous, mitja hora abans de la Missa es creava un ambient d'oraci3. Els dijous eren dedicats a l'Exposici3 del Sant3ssim, preg3ria lit3rgica de les Vespres i moment d'Adoraci3. I els dimarts s'ofer3 una preg3ria d'estil Taiz3. La lectura de l'Evangeli i el comentari per a la reflexi3 personal eren acompanyats de preg3ries espont3nies

i tot entrellaçat pels coneguts cants repetitius que ajudaven a la meditaci3. Es finalitzava amb una oraci3 del Gm3. Roger.

Molts turistes han descobert aquesta manera senzilla de trobada amb el Senyor aix3 com tamb3 alguna gent del poble que no ha deixat de venir. Hi ha qui ens ha demanat el full de cants per emportar-se'l a casa i poder continuar la seva preg3ria amb els cants apresos de Taiz3 i uns altres ens han animat a continuar aquesta iniciativa durant l'hivern. De totes maneres l'objectiu s'ha acomplert, oferir espais per trobar-se amb el Senyor.

Mn. Eduard Falc3

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Que la Verge ens obtingui la gr3cia de ser animats per l'Esperit Sant, per donar testimoni de Crist amb franquesa evang3lica» (26 d'agost).

@Pontifex: «L'Evangeli convida a respondre en primer lloc a D3u, que ens estima i ens salva, reconeixent-lo en els altres» (30 d'agost).

@Pontifex: «Senyor, ensenya'ns a contemplar-te en la bellesa de la creaci3 i desperta la nostra gratitud i sentit de responsabilitat» (1 de setembre).

@Pontifex: «Jes3s hi 3s sempre, amb el cor obert: obre de bat a bat la miseric3rdia que t3 al cor, perdona, abraça, compr3n» (2 de setembre).

Tortosa celebra la Diada de la Gent Gran

Dintre el marc de les festes de Tortosa, en honor a la nostra patrona, la Mare de Déu de la Cinta, el divendres 1 de setembre va tenir lloc al Pavelló Firal la «Diada de la Gent Gran». Hi eren presents les autoritats municipals presidides per l'alcalde, Sr. Ferran Bel, i un bon nombre de gent jubilada de la ciutat i d'alguns pobles de la comarca.

S'inicià la jornada amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, i concelebrada per Mn. Joan Bajo i Mn. Rafael Prades. Com altres anys ens van acompanyar amb els seus instruments musicals i cants, Maria Lombarte i Anny Noriega.

Un dels assistents proclamà la 1a Lectura i el Salm. Mn. Joan Bajo, consiliari diocesà del moviment cristià de gent gran «Vida Creixent» proclamà l'Evangelí (Lc 1,39-45).

El Sr. Bisbe comentà en l'homília que era un dia de convivència i d'estar contents per compartir l'alegria de la fe. Ens convidà a pensar en la història de la nostra vida i recordar algunes de les vivències que hem tingut al llarg de la mateixa. Demanant-li a la Mare de Déu que ens ajude a viure amb els sentiments que ella tenia. Per acabar, tots junts, vam cantar l'himne de la Cinta.

Després unes parelles molt joves van fer una exhibició de balls de saló, a càrrec de l'escola «Twist Jesús». En acabar el dinar de germanor va

actuar la «Tuna Folk», i ja es va passar al lliurament de premis del concurs de poesia, convocat per la revista *La Veu dels Jubilats*. També es va fer el repartiment de trofeus als guanyadors de guinyot procedents de diferents casals de gent gran de la ciutat i rodalies.

Després d'algunes altres activitats, ens vam acomiadar fins al proper any.

Que la Mare de Déu de la Cinta, a qui tant estimem, ens acompanye sempre.

Maria Joana Querol

Siguis valent!

Siguis valent! Per segona setmana la preparació del DOMUND ens ho fa palès. En som conscients de les nostres covardies, cada estona les tenim presents. I se'ns demana ser valents. Malgrat això, darrera del lema hi ha un to de plena confiança: ho podem ser! El color vermell simbòlicament identifica per igual el martiri (el sùmmum de la valentia) amb l'Esperit Sant.

Siguis valent! L'Esperit està al teu costat, més encara, està dintre teu. Ell t'empeny. I ho fa en una doble vessant: t'uneix al Pare per Crist, per rebre constantment la font inesgotable de la seva força d'estima; t'envia a transmetre aquest amor als teus germans. I ho fa de manera heroica: cada cop que dones un petó; cada vegada que per dir amb

amor la veritat et marginen; sempre que tractes a l'altre com un igual i no com un pobre; quan, en sonar el despertador t'aixeques i, amb estima, t'adreces a les teves tasques per tirar endavant la família, i ets un testimoni d'honestat en el teu lloc de treball... ets valent!

I no tanquis el teu cor a la inaudible crida de l'Esperit. Probablement no estàs destinat al martiri, sí a donar amor amb la teva vida allà on vius, on treballes, on es desenvolupen els teus quefers... allà on, si no poses tu amor, romandrà buit. I potser a prop de casa teva o amb germans d'altres indrets que no han sentit mai l'amorosa carícia del Pare? Per què no? Siguis valent, la missió t'espera. No et tanquis a la crida de l'Esperit.

AGENDA

- **Dimecres 11**, Santa Bàrbara, a les 20 h, Confirmacions.
- **Divendres 13**, Riba-Roja d'Ebre, a les 19 h, Confirmacions.
- **Dissabte 14**, Horta de Sant Joan, a les 18 h, Confirmacions.
- **Diumenge 15**, Jesús, Monestir de Sant Josep i Santa Teresa, a les 10 h, Missa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jn 1,1-2,1.11 / SI Jn 2,3-8 / Lc 10, 25-37]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev., fund.; sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Dimarts [Jn 3,1-10 / SI 129 / Lc 10,38-42]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustiniana), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Dimecres [Jn 4,1-11 / SI 85 / Lc 11,1-4]. Sant Joan XXIII, papa (1958-1963); santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, Velladores dels Malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dijous [1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó.

13. ■ Divendres [Jl 1,13-15;2, 1-2 / SI 9 / Lc 11,15-26]. Sant Eduard

(1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Dissabte [Jl 3,12-21 / SI 96 / Lc 11,27-28]. Sant Calixt I, papa (217-222) i màrtir; sant Just, bisbe.

15. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 25,6-10a / SI 22 / Fl 4,12-14.19-20 / Mt 22,1-14 (o bé, més breu: 22,1-10)]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515-Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

Diumenge XXVII de durant l'any

COMENTARI

Què més podia fer Déu per nosaltres que no hagi fet?

La imatge de *la vinya* és símbol habitual dels profetes per referir-se al Poble de Déu.

Amb queixes d'amor no correspost, el profeta-poeta canta els treballs de Déu per la seva vinya amb una clau de lectura: *La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel*; i una requisitòria: *Què més podia fer que no hagi fet?*

La feina ha estat immillorable: *cavà, netejà de pedres, plantà els millors ceps, construï al mig una torre, va fer un cup a la roca.*

Amb quina finalitat? *Esperava bon raïm*; és a dir: *justícia i bondat*. Però de fet *dóna raïms agres*; és a dir: *injustícies i clam dels oprimits*.

L'Amo no ho pot suportar! Sense esperar que deliberi el jurat (*Jerusalem, Judà*), dicta sentència: *La deixaré abandonada, hi creixeran argelagues.*

Davant els perills que l'amenacen, Pau exhorta la Comunitat «*No us inquieteu per res*». No és estoica imperatorabilitat sinó crida a enfortir-se amb la força de Déu per mantenir-se fidels fent front a l'atac dels adversaris. Com?

Acudiu a la pregària amb peticions i acció de gràcies: necessitem l'ajut de Déu i sabem que ens el dóna generosament cada dia.

Pregar i prou? No! *Interesseu-vos per tot allò que és veritable, just, digne d'elogi*. Fent bona selecció dels models a seguir: *Practiqueu allò que heu vist en mi* —Pau.

Jesús adapta la paràbola d'Is: ara la vinya sí dóna fruit però *els vinyaters volen apropiarse dels fruits i quedar-se l'heretat*.

Els llogaters (*Grans Sacerdots i Notables del Poble*) històricament *van pegar, matar i treure a cops de pedra* els qui el Propietari enviava per *recollir-ne els fruits*.

Quan l'Amo els envià un Enviat molt singular (és *el seu Fill i el darrer Enviat*), els vinyaters saben que *és l'hereu i planifiquen quedar-se l'heretat*.

El Regne serà donat a un Poble que el faci fructificar i no vulgui fer-se l'amo.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dóna raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja. La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

► Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor és el poble d'Israel.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble:

«Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construï una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar; a un altre, el van matar; a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.» Jesús els diu: «No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 5,1-7)

Voy a cantar a mi amigo el canto de mi amado por su viña. Mi amigo tenía una viña en un fértil collado. La entrecavó, quitó las piedras y plantó buenas cepas; construyó en medio una torre y cavó un lagar. Esperaba que diese uvas, pero dio agrazones. Ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más podía hacer yo por mi viña que no hubiera hecho? ¿Por qué, cuando yo esperaba que diera uvas, dio agrazones? Pues os hago saber lo que haré con mi viña: quitar su valla y que sirva de leña, derruir su tapia y que sea pisoteada. La convertiré en un erial: no la podarán ni la escardarán, allí crecerán zarzas y cardos, prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella. La viña del Señor del universo es la casa de Israel y los hombres de Judá su plantel preferido. Esperaba de ellos derecho, y ahí tenéis: sangre derramada; esperaba justicia, y ahí tenéis: lamentos.

► Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,6-9)

Hermanos: nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis, visteis en mí, ponadlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo:

«Escuchad otra paràbola: «Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó una torre, la arrendó a unos labradores y se marchó lejos. Llegado el tiempo de los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro y a otro lo apedrearón. Envió de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último, les mandó a su hijo diciéndose: 'Tendrán respeto a mi hijo'. Pero los labradores, al ver al hijo se dijeron: 'Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia'. Y agarrándolo, lo sacaron fuera de la viña y lo mataron. Cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?». Le contestan: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores que le entreguen los frutos a su tiempo». Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»